

Hotel s kinom

Spomienky pani Mariky Rybeckej-Šušickej, dcéry manželov Ladislava a Heleny Šušických spracoval Peter Gemeiner:

Do domu, tzv. Horného majera, prišiel Bernáth Winterstein niekedy v posledných rokoch 19. storočia. Mal tu krčmu, kaviareň, neskôr hotel so šiestimi izbami, vzhľad na dvore stajne pre kone a vozy, ktoré prebudoval na garáže.

Na poschodí pri tanečnej sále otvoril kino Uránia, dlho jediné v Štiavniči.

Manželka Šarlota mu porodila 4 deti, chlapcov Poldiho a Maxiho, dievčatá Idku a Ilonku (Helenu). Z najstaršieho Poldiho sa stal elektrikár (inštaloval elektrinu do kaštiela vo Svätom Antone), mal obchod s elektrospotrebičmi na spodnom konci korza, opravoval rádiá. Maxi – Maximilian sa stal fotografom so svojim ateliérom v Banskej Bystrici, Idka sa vydala do Prahy a Ilonka sa vyučila za kuchárku a cukrárku a ostala v rodinnom podniku.

Maxi a Idka zahynuli počas holokaustu v koncentrákoch, Poldi a Ilonka sa aj s rodinami po potlačení Povstania ukrývali v horách až po oslobodení sa vrátili sa späť do Štiavnice.

Ilonka sa v r. 1928 vydala za Laca Šušického, ktorého mama – vdova Šušická mala krčmu povyš kostolika pred terajšou Križovatkou. Ladislav sa teda priženil do podniku a stal sa spolumajiteľom. Zmodernizoval všetky prevádzky, ako prvý dal zaviesť v krčme nerezové trubky z výčapného pultu do pivnice na narážanie do pivných sudov, dbal na kvalifikáciu svojich zamestnancov, napríklad aj na to, aby čašníci mali kvalitnú obuv – z kuchyne do kaviarne a reštaurácie viedli dlhé a široké drevené schody, tak to bolo pre nich dôležité. Týmto schodmi sa išlo aj do kinosály s balkónom a plesovej sály, kde sa poriadali tanečné zábavy vrátane známych Šibirniiek. Do premietacej miestnosti musel ísť premietací po úzkych kovových schodíkoch umiestnených na fasáde budovy smerom od dvora.

Hotel Winterstein v čase svojej slávy.
[Fotoarchív P. Gemeinera]

Pán Suchý s manželkou, s Marikou a Frajlínkou roku 1938. [Fotoarchív P. Gemeinera]

Reštaurácia bola povestná výbornou kuchyňou. Pravidelne sa tu stravovalo viacero profesorov z početných štiavnických škôl. Jedálny lístok bol pestrý a bohatý. Ráno sa pán Šušický opýtal šéfkuchára Ferka Suchého – aké mäso budeš piecť? Ku tomu „pripravil“ zo 3 – 4 rozličné prílohy, takže na jedálnom lístku sa objavili 3 – 4 rôzne jedlá. To bola skúsenosť, ktorú získal pri návštevách dobrých reštaurácií hlavne v Budapešti. Ale samozrejme – všetko čo vyšlo z kuchyne bolo kvalitné a výborné. Až raz... Časť účastníkov štiavnických Chemických dní v roku 1952 sa stravovala u Šušických – to už bolo po znárodnení a pani Šušická pracovala ako kuchárka v RaJ-i (Reštaurácie a jedálne), pán Šušický už bol ťažko chorý a nepracoval. Na večeru sa podávali hriby s vajcom a prílohou. Asi o 2 hodiny sa štiavnický špitál naplnil zvracajúcimi stravníkmi aj s najviac postihnutou dcérou pani Šušickej, ktorá (ako študentka z Bratislavy) zjedla trojnásobnú porciu hřibov bez prílohy. Pani Šušickú zavreli do vyšetrovacej väzby v Ilave s podozrením, že – ako triedny nepriateľ – chcela otráviť významné osobnosti Československa. Nakoniec sa dokázalo, že hubár, ktorý roky zásoboval čerstvými hubami túto kuchyňu zbieral v lese, kde sa vykonával postrek proti besnote líšok! Ale biľag už na pani Šušickej oficiálne ostal, hoci mala povest výbornej kuchárky. Takú, že ku nej do kuchyne posielali dievky pred vydajom na zaučenie.

V hoteli bolo 6 izieb s dverami na pavlač, kde boli ubytovávaní väčšinou obchodní cestujúci, jedna izba na prízemí bola vyhradená pre súkromné potreby rodiny, prípadne pre zamestnancov, kým si nenašli bývanie. Chýžnou bola manželka kuchára Ferka Suchého – Katka, ktorá pomáhala aj v kuchyni.

Známostou postavičkou bola Paulinka Jankovičová – mala svoj domček na vrchole Hôrky nad ihriskom. Starala sa o všetok textil – posteľnú bielizeň, obrusy, utierky a uteráky sušievala na svojom plote, priniesla ich prevoňané slnkom. Ak chýbal v kuchyni petržlen – vybehla do svojej záhradky a v okamihu ho priniesla – a to bola krížom riadna strmina!

V krčme často vysedával postihnutý silák Jenő, vždy dostal pivo – do neho mu niekto z hostí nasypal soľ – to bol dôvod na odstránenie solničiek zo stolov. Jenő často prišiel svojim poskakujúcim behom, keď pred krčmou zastal voz so sudmi piva a pomáhal ich gúľať do pivnice – tak si vždy zarobil.

Ešte v 30-ich rokoch minulého storočia chodil po Štiavniči bubeník so svojim dáva sa na verejnú známosť..., pred Wintersteinovskou krčmou mal jedno zo svojich stanovišť – to sa okolo neho zhŕklo plno ľudí – niektorí potom zabúrili aj do krčmy.

Majitelia hotela pán Šušický s manželkou.
[Fotoarchív P. Gemeinera]

Personál na schodíkoch pri vchode do hotela Winterstein.
[Fotoarchív P. Gemeinera]